

PRAWO KARNE ZBIÓR PRZEPISÓW

2021

Stan prawny na 15 października 2021 r.

Kodeks karny

Kodeks postępowania karnego

Kodeks karny wykonawczy

Kodeks wykroczeń

Kodeks postępowania w sprawach
o wykroczenia

Kodeks karny skarbowy

Opłaty w sprawach karnych

Postępowanie w sprawach nieletnich

Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych
za czyny zabronione pod groźbą kary

Przeciwdziałanie narkomanii

Wolters Kluwer

PRAWO KARNE ZBIÓR PRZEPISÓW

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

2021

Stan prawny na 15 października 2021 r.

Kodeks karny

Kodeks postępowania karnego

Kodeks karny wykonawczy

Kodeks wykroczeń

Kodeks postępowania w sprawach
o wykroczenia

Kodeks karny skarbowy

Opłaty w sprawach karnych

Postępowanie w sprawach nieletnich

Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych
za czyny zabronione pod groźbą kary

Przeciwdziałanie narkomanii

Stan prawny na 15 października 2021 r.

Wydawca
Małgorzata Stańczak

Redaktor prowadzący
Tomasz Pietrzak

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Tytuły umieszczone nad jednostkami redakcyjnymi i wyróżnione tekstem pogrubionym pochodzą od wydawnictwa i nie są częścią aktu normatywnego.

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8246-908-0
62. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

UWZGLĘDNA ZMIANY WCHODZĄCE W ŻYCIE Z DNIEM:

KODEKS KARNY:

- 22 czerwca 2021 r.** – ustawa z 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1023)
- 1 stycznia 2022 r.** – *ustawa z 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1252 ; oczekuje na podpis Prezydenta RP)*

KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO:

- 22 czerwca 2021 r.** – ustawa z 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1023)
- 1 października 2028 r., 1 października 2029 r.** – *ustawa z 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. poz. 2320 ze zm.)*

KODEKS KARNY WYKONAWCZY:

- 1 stycznia 2022 r.** – *ustawa z 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o prokuraturze, ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1236)*
- 1 stycznia 2022 r.** – *ustawa z 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1252 ; oczekuje na podpis Prezydenta RP)*

KODEKS WYKROCZEŃ:

- 22 czerwca 2021 r.** – ustawa z 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1023)
- 24 września 2021 r.** – ustawa z 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1655)
- 18 kwietnia 2026 r.** – *ustawa z 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1634)*

KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA:

- 17 czerwca 2021 r.** – ustawa z 15 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1005)
- 31 sierpnia 2021 r.** – ustawa z 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1595)
- 1 października 2029 r.** – *ustawa z 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. poz. 2320 ze zm.)*

UWZGLĘDNIENIA ZMIANY WCHODZĄCE W ŻYCIE Z DNIEM:

KODEKS KARNY SKARBOWY:

5 października 2021 r. – ustawa z 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. poz. 2320 ze zm.)

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PODMIOTÓW ZBIOROWYCH ZA CZYNY ZABRONIONE POD GROŻBĄ KARY:

1 lipca 2022 r. – *ustawa z 20 maja 2021 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. poz. 1177)*

PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII:

1 lipca 2021 r. – ustawa z 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1655 ze zm.)

Kodeks karny

Kodeks postępowania karnego

Kodeks karny wykonawczy

Kodeks wykroczeń

Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

Kodeks karny skarbowy

Opłaty w sprawach karnych

Postępowanie w sprawach nieletnich

**Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych za czyny
zabronione pod groźbą kary**

Przeciwdziałanie narkomanii

KODEKS KARNY

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	23
Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny	149
Skorowidz	167

Ustawa

z dnia 6 czerwca 1997 r.

Kodeks karny

(tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1444;
zm. Dz.U. z 2020 r. poz. 1517; z 2021 r. poz. 1023)*

CZĘŚĆ OGÓLNA

Rozdział I

Zasady odpowiedzialności karnej

Struktura przestępstwa. Warunki odpowiedzialności

Art. 1. § 1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

§ 2. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma.

§ 3. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

Przestępstwa skutkowe z zaniechania

Art. 2. Odpowiedzialności karnej za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie podlega ten tylko, na kim ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia skutkowi.

* Uwzględniono zmiany wprowadzone ustawą z 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1252, oczekuje na podpis Prezydenta RP), zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2022 r.

Zasada humanitaryzmu

Art. 3. Kary oraz inne środki przewidziane w tym kodeksie stosuje się z uwzględnieniem zasad humanitaryzmu, w szczególności z poszanowaniem godności człowieka.

Zasady stosowania ustawy karnej

Art. 4. § 1. Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

§ 2. Jeżeli według nowej ustawy za czyn objęty wyrokiem nie można orzec kary w wysokości kary orzeczonej, wymierzoną karę obniża się do wysokości najsurowszej kary możliwej do orzeczenia na podstawie nowej ustawy.

§ 3. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty wyrokiem nie jest już zagrożony karą pozbawienia wolności, wymierzoną karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu zamienia się na grzywnę albo karę ograniczenia wolności, przyjmując że jeden miesiąc pozbawienia wolności równa się 60 stawkom dziennym grzywny albo 2 miesiącom ograniczenia wolności.

§ 4. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty wyrokiem nie jest już zabroniony pod groźbą kary, skazanie ulega zatarciu z mocy prawa.

Zasada terytorialności

Art. 5. Ustawę karną polską stosuje się do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Czas i miejsce popełnienia czynu zabronionego

Art. 6. § 1. Czyn zabroniony uważa się za popełniony w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany.

§ 2. Czyn zabroniony uważa się za popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany, albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić.

Kwalifikacja przestępstw. Zbrodnia i występki

Art. 7. § 1. Przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem.

§ 2. Zbrodnią jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 albo karą surowszą.

§ 3. Występkiem jest czyn zabroniony zagrożony grzywną powyżej 30 stawek dziennych albo powyżej 5 000 złotych, karą ograniczenia wolności przekraczającą miesiąc albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc.

Zasada ustalania strony podmiotowej

Art. 8. Zbrodnię można popełnić tylko umyślnie; występki można popełnić także nieumyślnie, jeżeli ustawa tak stanowi.

Strona podmiotowa czynu. Umyślność i nieumyślność

Art. 9. § 1. Czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

§ 2. Czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

§ 3. Sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność, którą ustawa uzależnia od określonego następstwa czynu zabronionego, jeżeli następstwo to przewidywał albo mógł przewidzieć.

Zdolność wiekowa odpowiedzialności karnej

Art. 10. § 1. Na zasadach określonych w tym kodeksie odpowiada ten, kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu 17 lat.

§ 2. Nieletni, który po ukończeniu 15 lat dopuszcza się czynu zabronionego określonego w art. 134, art. 148 § 1, 2 lub 3, art. 156 § 1 lub 3, art. 163 § 1 lub 3, art. 166, art. 173 § 1 lub 3, art. 197 § 3 lub 4, art. 223 § 2, art. 252 § 1 lub 2 oraz w art. 280, może odpowiadać na zasadach określonych w tym kodeksie, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, a w szczególności, jeżeli poprzednio stosowane środki wychowawcze lub poprawcze okazały się bezskuteczne.

§ 3. W wypadku określonym w § 2 orzeczona kara nie może przekroczyć dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisaną sprawcy przestępstwo; sąd może zastosować także nadzwyczajne złagodzenie kary.

§ 4. W stosunku do sprawcy, który popełnił występki po ukończeniu lat 17, lecz przed ukończeniem lat 18, sąd zamiast kary stosuje środki wychowawcze, lecznicze albo poprawcze przewidziane dla nieletnich, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają.

Jedność czynu. Zbieg przepisów ustawy

Art. 11. § 1. Ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo.

§ 2. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

§ 3. W wypadku określonym w § 2 sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Czyn ciągły

Art. 12. § 1. Dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

§ 2. Odpowiada jak za jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona przestępstwa ten, kto w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu tej samej albo takiej samej sposobności lub w podobny sposób popełnia dwa lub więcej umyślnych wykroczeń przeciwko mieniu, jeżeli łączna wartość mienia uzasadnia odpowiedzialność za przestępstwo.

Rozdział II

Formy popełnienia przestępstwa

Usiłowanie. Udolność i nieudolność

Art. 13. § 1. Odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

§ 2. Usiłowanie zachodzi także wtedy, gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego lub ze względu na użycie środka nie nadającego się do popełnienia czynu zabronionego.

Wymiar kary za usiłowanie

Art. 14. § 1. Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

§ 2. W wypadku określonym w art. 13 § 2 sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.

Bezkarność usiłowania. Czynny żal

Art. 15. § 1. Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.

§ 2. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w stosunku do sprawcy, który dobrowolnie starał się zapobiec skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.

Przygotowanie. Odpowiedzialność za przygotowanie

Art. 16. § 1. Przygotowanie zachodzi tylko wtedy, gdy sprawca w celu popełnienia czynu zabronionego podejmuje czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w szczególności w tymże celu wchodzi w porozumienie z inną osobą, uzyskuje lub przysposabia środki, zbiera informacje lub sporządza plan działania.

§ 2. Przygotowanie jest karalne tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi.

Bezkarność dobrowolnego odstąpienia od przygotowania

Art. 17. § 1. Nie podlega karze za przygotowanie, kto dobrowolnie od niego odstąpił, w szczególności zniszczył przygotowane środki lub zapobiegł skorzystaniu z nich w przyszłości; w razie wejścia w porozumienie z inną osobą w celu popełnienia czynu zabronionego, nie podlega karze ten, kto nadto podjął istotne starania zmierzające do zapobieżenia dokonaniu.

§ 2. Nie podlega karze za przygotowanie osoba, do której stosuje się art. 15 § 1.

Formy zjawiskowe czynu karalnego. Sprawstwo indywidualne, współsprawstwo, sprawstwo kierownicze, sprawstwo poleceniowe, podżeganie, pomocnictwo

Art. 18. § 1. Odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.

§ 2. Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

§ 3. Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Wymiar kary za podżeganie i pomocnictwo

Art. 19. § 1. Sąd wymierza karę za podżeganie lub pomocnictwo w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.

§ 2. Wymierzając karę za pomocnictwo sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Niezależna odpowiedzialność współdziałających

Art. 20. Każdy ze współdziałających w popełnieniu czynu zabronionego odpowiada w granicach swojej umyślności lub nieumyślności niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających.

Ustawa

z dnia 6 czerwca 1997 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks karny

(Dz.U. Nr 88, poz. 554;
zm.: Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083; z 1998 r. Nr 113, poz. 715;
z 2009 r. Nr 141, poz. 1149, Nr 206, poz. 1589; z 2010 r. Nr 98, poz. 626)

Rozdział I Przepisy ogólne

Wejście w życie kodeksu

Art. 1.¹ Kodeks karny wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Utrata mocy przez Kodeks karny
i Przepisy wprowadzające z 1969 r.

Art. 2. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 13, poz. 94, z 1974 r. Nr 27, poz. 157, z 1979 r. Nr 15, poz. 97, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 40, poz. 271 i Nr 41, poz. 273, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 4, poz. 15 i Nr 23, poz. 100, z 1987 r. Nr 14, poz. 83, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 72, poz. 422, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 126, poz. 615, z 1995 r. Nr 95, poz. 475, z 1996 r. Nr 139, poz. 646 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 28, poz. 152),
- 2) ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1982 r. Nr 40, poz. 271, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 72, poz. 422 i z 1992 r. Nr 24, poz. 101).

¹ Art. 1 zmieniony przez art. 1 ustawy z 12 grudnia 1997 r. (Dz.U. Nr 160, poz. 1083) zmieniającej nin. ustawę z dniem 29 grudnia 1997 r.

Utrata mocy przepisów odwołujących się do poprzedniej ustawy

Art. 3.² § 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu karnego tracą moc przepisy dotyczące przedmiotów w tym kodeksie unormowanych, chyba że przepisy tej ustawy stanowią inaczej.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do ustaw, które weszły w życie po dniu 6 czerwca 1997 r.

Utrzymanie w mocy określonych ustaw

Art. 4. Pozostawia się w mocy:

- 1) ustawę karną skarbową z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341, z 1994 r. Nr 43, poz. 160, Nr 126, poz. 615 i Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 132, poz. 621, Nr 137, poz. 640 i Nr 152, poz. 720 oraz z 1997 r. Nr 71, poz. 449 i Nr 79, poz. 485),
- 2) ustawę z dnia 22 kwietnia 1964 r. w sprawie wstrzymania biegu przedawnienia w stosunku do sprawców najcięższych zbrodni hitlerowskich, popełnionych w okresie drugiej wojny światowej (Dz. U. Nr 15, poz. 86),
- 3) ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – Instytucie Pamięci Narodowej (Dz. U. Nr 21, poz. 98 i z 1991 r. Nr 45, poz. 195).

Utrzymanie w mocy wybranych przepisów, zmiany w przepisach

Art. 5. § 1. Pozostawia się w mocy następujące przepisy:

- 1)³ (*skreślony*)
- 2) art. 300 § 2 i art. 482 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312, z 1964 r. Nr 16, poz. 94, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1988 r. Nr 41, poz. 326, z 1990 r. Nr 17, poz. 98 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 94, poz. 418 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 96, poz. 478 oraz z 1996 r. Nr 6, poz. 43),
- 3) art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U. z 1946 r. Nr 69, poz. 377, z 1947 r. Nr 65, poz. 390, z 1948 r. Nr 18, poz. 124 i z 1949 r. Nr 32, poz. 238),
- 4) art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 8 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144, z 1988 r.

² Art. 3 zmieniony przez art. 1 pkt 1 ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

³ Art. 5 § 1 pkt 1 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

- Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 47, poz. 211 i z 1996 r. Nr 10, poz. 55),
- 5) art. 8 i art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272),
- 6)⁴ (*skreślony*)
- 7) art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1974 r. Nr 22, poz. 131, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 76, poz. 451 i z 1997 r. Nr 6, poz. 31),
- 8) art. 74 ust. 3 i art. 76 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 5, poz. 24),
- 9) art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153, z 1984 r. Nr 53, poz. 272, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1996 r. Nr 45, poz. 199),
- 10) art. 239, 240, 241 ust. 2, art. 243 oraz art. 244 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153 i Nr 80, poz. 495),
- 11) art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 60, poz. 369),
- 12) art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117),
- 13)⁵ (*skreślony*)
- 14) art. 45² ust. 2 i 3 oraz art. 45³ ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184 oraz z 1996 r. Nr 127, poz. 593),
- 15) art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 i 3 oraz art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775),

⁴Art. 5 § 1 pkt 6 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

⁵Art. 5 § 1 pkt 13 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

- 16) art. 37a, 37b, 43, 44 ust. 2 oraz art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i z 1996 r. Nr 114, poz. 542),
- 17)⁶ (skreślony)
- 18) art. 57 ust. 1a, 2 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 10, poz. 46 i z 1994 r. Nr 74, poz. 331),
- 19) art. 27a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 128, poz. 602),
- 20) art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1987 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 36, poz. 202, z 1995 r. Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 64, poz. 406),
- 21) art. 25h ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60, poz. 369 i Nr 75, poz. 471),
- 22)⁷ (skreślony)
- 23) art. 90f ust. 2, art. 90g, art. 90h ust. 2, art. 90i ust. 2 oraz art. 90j ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272),
- 24) art. 75a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272),
- 25)⁸ (skreślony)
- 26) art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236 i z 1997 r. Nr 82, poz. 518),
- 27) art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, z 1996 r. Nr 1, poz. 2, Nr 24, poz. 110, Nr 61, poz. 283, Nr 75, poz. 355 i Nr 152, poz. 723 oraz z 1997 r. Nr 82, poz. 518),
- 28) art. 66 i 67 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze

⁶ Art. 5 § 1 pkt 17 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

⁷ Art. 5 § 1 pkt 22 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

⁸ Art. 5 § 1 pkt 25 skreślony przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z 24 lipca 1998 r. (Dz.U. Nr 113, poz. 715) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 września 1998 r.

Zbiór obejmuje zmiany opublikowane do dnia 15 października 2021 r., w tym m.in.:

Kodeks karny wykonawczy:

- ustawa z 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o prokuraturze, ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1236)

Kodeks wykroczeń:

- ustawa z 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1655)

Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia:

- ustawa z 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1595)

**Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych
za czyny zabronione pod groźbą kary:**

- ustawa z 20 maja 2021 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. poz. 1177)

**W zbiorze uwzględniono oczekujące na podpis Prezydenta RP zmiany
do Kodeksu karnego oraz Kodeksu karnego wykonawczego:**

- ustawa z 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1252)

Wykaz wszystkich zmian zamieszczono przed spisem treści.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45
ZAMÓWIENIA@WOLTERSCLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

Książka dostępna także
w aplikacji Smarteca

CENA 69 ZŁ (W TYM 5% VAT)